

Sygn. akt IV U 1369/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2017 roku

Sąd Okręgowy/Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie

Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący SSO Robert Grygiel

Protokolant Karina Zbroińska

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2017 roku w Częstochowie na rozprawie

sprawy B. D. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania B. D. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 23 września 2016 roku Nr (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 1369/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 września 2016 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu B. D. (1) przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że ubezpieczony orzeczeniem lekarza orzecznika z dnia 6 września 2016 roku uznany został za całkowicie niezdolnego do pracy od dnia 2 maja 2016 roku, jednakże w ostatnim dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę oraz przed powstaniem niezdolności do pracy nie wykazał wymaganego 5-letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz 30-letniego okresu składkowego.

W odwołaniu wniesionym do Sądu ubezpieczony B. D. (2) zakwestionował powyższą decyzję podnosząc, iż stan jego zdrowia uniemożliwił mu wypracowanie wymaganego przez ZUS okresu niezbędnego do przyznania mu renty z tytułu niezdolności do pracy. Dodał również, iż nie starałby się o rentę, gdyby mógł być zatrudniony, a do wymaganego 30-letniego okresu pracy zabrakło mu jedynie 9 miesięcy i 4 dni.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w C. wniósł o oddalenie odwołania wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

B. D. (2) urodził się (...). Ubezpieczony posiada wykształcenie podstawowe, ostatnio pracował jako konserwator i pracownik gospodarczy.

W dniu 17 sierpnia 2016 roku ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Orzeczeniem lekarza orzecznika z dnia 6 września 2016 roku badany uznany został za całkowicie niezdolnego do pracy okresowo do 30 września 2018 roku oraz niezdolnego do samodzielnej egzystencji okresowo do 30 września 2017 roku. Jako datę powstania niezdolności do pracy wskazano 2 maja 2016 roku.

Organ rentowy uznał wnioskodawcy 29 lat, 2 miesiące i 26 dni okresów składkowych oraz 8 miesięcy i 29 dni okresów nieskładkowych.

W ostatnim dziesięcioleciu zarówno przed zgłoszeniem wniosku o rentę, tj. od 17 sierpnia 2006 roku do 16 sierpnia 2016 roku, jak i przed powstaniem niezdolności do pracy, tj. od 2 maja 2006 roku do 1 maja 2016 roku ubezpieczony wykazał 1 rok, 11 miesięcy i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Ostatnie ubezpieczenie wnioskodawcy ustało z dniem 9 września 2014 roku.

(vide: akta rentowe)

Biegła sądowa lekarz specjalista z zakresu neurologii w opinii z dnia 30 listopada 2016 roku rozpoznała u badanego stan po przebytych udarze niedokrwiennym mózgu z maja 2016 roku, utrwalony niedowład połowiczny lewostronny, dysartrię, nadciśnienie tętnicze oraz zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa. Opiniowany jest całkowicie trwale niezdolny do pracy od 2 maja 2016 roku, tj. od daty nagłego zachorowania oraz niezdolny do samodzielnej egzystencji od 2 maja 2016 roku do 30 września 2017 roku.

(vide: opinia biegłej neurolog k. 15-16)

Sąd Okresowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (ust. 2).

W myśl zaś art. 58 ust. 1 ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:

1) 1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;

2) 2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;

3)3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;

4)4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;

5)5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej (ust. 2).

Zgodnie z art. 58 ust. 4 ustawy przepisu ust. 2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Z powyższych przepisów jednoznacznie wynika, iż renta z tytułu niezdolności do pracy może być przyznana w sytuacji spełniania przez zainteresowanego kumulatywnie trzech warunków, w tym dwóch warunków dotyczących niezdolności do pracy oraz jednego warunku dotyczącego stażu rentowego. Odnosząc się do pierwszych dwóch warunków wskazać należy, iż ubezpieczony musi legitymować się orzeczeniem o niezdolności do pracy - całkowitej lub częściowej. Nadto niezdolność ta musi powstać w okresach ubezpieczenia, nie później jednak niż w ciągu 18 - tu miesięcy od ich ustania. Ponadto w ostatnim dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy lub przed zgłoszeniem wniosku rentę ubezpieczony musi wykazać co najmniej 5-letni okres składkowy i nieskładkowy.

W niniejszej sprawie B. D. (2) spełnił jedynie jeden z powyższych warunków, albowiem orzeczeniem lekarza orzecznika z dnia 6 września 2016 roku został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy od 2 maja 2016 roku.

Z przeprowadzonego przez sąd postępowania dowodowego wynika także, że brak jest podstaw do ustalenia wcześniejszej niż 2 maja 2016 roku daty powstania niezdolności do pracy, albowiem dopiero w tej dacie doszło u odwołującego do nagłego zachorowania, co było powodem hospitalizacji w oddziale neurologicznym, gdzie rozpoznano udar niedokrwienno-mózgu. Następstwem tego udaru jest obecna niepełnosprawność badanego w stopniu znacznym. Powyższa opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Sąd uznał tę opinię za w pełni miarodajną do orzekania w sprawie, albowiem wydana została po przeprowadzeniu osobistego badania ubezpieczonego przez biegłą i po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną. Biegła w sposób wyczerpujący i logiczny uzasadniła swoją ocenę stanu zdrowia odwołującego. Niezdolność ta nie powstała jednak w okresach wymienionych w art. 57 ust. 1 pkt 3, albowiem ostatnie ubezpieczenie wnioskodawcy ustało z dniem 9 września 2014 roku. W przypadku ubezpieczonego istnieje jednak możliwość zastosowania art. 57 ust. 2 ustawy, wyłączającego obowiązek powstania niezdolności w okresie ubezpieczenia lub w ciągu 18-tu miesięcy od ich ustania, gdyż wykazał on wymagany 25-letni okres składkowy i nieskładkowy. Ubezpieczony nie spełnił natomiast warunku wykazania 5-letniego okresu składkowego i nieskładkowego w ostatnim 10-leciu przed powstaniem niezdolności do pracy lub przed zgłoszeniem wniosku o świadczenie. Odwołujący w ostatnim dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy, tj. od 2 maja 2006 roku do 1 maja 2016 roku jak i przed zgłoszeniem wniosku o rentę, tj. od 17 sierpnia 2006 roku do 16 sierpnia 2016 roku wykazał jedynie 1 rok, 11 miesięcy i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Ustawodawca co prawda przewidział wyjątek od konieczności spełnienia powyższego warunku, jednakże dotyczy on wyłącznie ubezpieczonych legitymujących się orzeczeniem o całkowitej niezdolności do pracy oraz spełniających równocześnie warunek posiadania 30-letniego (w przypadku mężczyzn) okresu składkowego. B. D. (2) co prawda legitymuje się orzeczeniem o całkowitej niezdolności do pracy, jednakże nie wykazał on wymaganego 30-letniego okresu składkowego, a jedynie 29 lata, 2 miesiące i 26 dni.

Na marginesie należy jedynie wskazać, iż bez wpływu na możliwość przyznania prawa do żądanego świadczenia jest ciężka sytuacja finansowa odwołującego, który co najwyżej może domagać się przyznania renty drogą wyjątku.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c